

Igelitka Jitka & Běťka petka

Petr Stárek

 C PRESS

Igelitka Jitka a petka Bětko

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Petr Stárek
Igelitka Jitka a petka Bětko – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Vážení malí i velcí ekočtenáři,

kniha, kterou jste právě otevřeli, je vyústěním mé práce s kamarádem Davidem Hlaváčem, se kterým jsme v rámci hudebně-divadelního sdružení **Ekopela** psali a hráli písničky pro děti na ekologická témata. Z této spolupráce vznikl také jeden divadelní ekopříběh, který se pod názvem **Prozření mladého Horáčka** hrál několik let v pražském Divadle D21.

Na základě tohoto představení jsem připravoval materiál pro druhou divadelní hru. Ta se ale bohužel nezrealizovala. Proto jsem její námět rozpracoval a použil jako podklad pro tuto knihu, která vznikla především z velké touhy napsat literární ekopříběh pro děti. Chtěl jsem jej vykreslit zajímavě, ale ne složitě. Tak, aby to bylo poučné, ale zase ne moc, aby to děti bavilo, ale nejenom to... A aby to celé bylo vyzdobeno hezkými originálními ilustracemi.

Tak snad se nám to všem společně povedlo!

autor Petr Stárek

EKOPELA

je hudebně-divadelní sdružení,
založené v roce 2013 Petrem
Stárkem a jeho kamarádem,
skladatelem Davidem Hlaváčem.
Společně skládali písničky, které
vyšly na dvou CD (**Ekohrátky**
z **Vyšehrádku** a **Ekopela**).

Pozvali k sobě ještě pár
kamarádů a začali hrát také divadlo.

První hra pro děti se jmenovala **Prozření
mladého Horáčka** (2016, pražské Divadlo
D21) a byla inspirována tématem „ekologie

a udržitelnost prostředí, ve kterém žijeme“. Zní to sice složité,
ale jednoduše jde o to, aby lidé neškodili přírodě (a tím ani
sami sobě) a starali se nejen o své životní prostředí, ale také
o užité předměty a produkovaný odpad.

Některé z písniček jsou spojené s příběhem v této knize!

CD Ekopela
lze objednat
na mailové adrese
ekopela67@gmail.com.

♪ Jaro

JARO

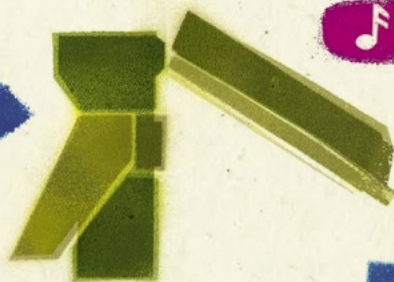
Kapradina

LÉTO

Moře plastový

**MAPA
CESTY IGELITKY JITKY
A PETKY BĚTKY**

**Totální
recyklace**

JARO

ZIMA

PODZIM

VYHO ZENCI

Je pátek a město se připravuje na první jarní víkend. Ovšem nejen město. Lidé dnes dříve než v jindy chodí po nákupech a shánějí vše potřebné na dva volné dny. Má být pěkné počasí, a tak se chystají na výlety.

Ve městě stojí obchodní dům a v něm je obchod s potravinami. Ten krám je stejný jako kterýkoli jiný v kterémkoli jiném městě. Lidé dávají do košíků to, co potřebují, i co nepotřebují. Nervózní rodiče se dohadují, děti je tahají za ruce a žvatlají: „Mami, kup mi...“ a „Tati, kup mi...“ Rodiče se rozčilují: „Ale Vašku... Měl jsi včera!“ A tak podobně, asi to znáte. Pokladny pípají a otrávený brigádník vybaluje a doplňuje nové zboží do regálů. Prostě běžný nákupní den...

A tady, přímo u pokladny, je zavěšená igelitka a o kousek dál stojí v regálu plastová láhev, takzvaná petka. Zatím o sobě nevědí. Sice na sebe skoro vidí, ale každá má svých starostí dost mezi ostatními kamarády v regálu a na stojanu. Čekají, až si jich někdo všimne, a ony tak naplní svůj úděl být lidem užitečné. Nebo tak nějak to mělo původně být, když člověk vymyslel plast.

A tak se i stalo. U regálu s vodou se zastavil jeden rozčepýřený týpek. Hubeňour, samá ruka, samá noha... No prostě kluk jménem Pepe, který si chtěl s kamarádem Tondou vyrazit na víkendový trek do hor. Do košíku, kde měl

už nějaké jídlo a chleba, přidal teď i jednu petku. A protože Pepe neměl žádnou tašku, koupil si u pokladny igelitku. Od té doby se cesta dvou plastů, aniž by o tom něco tušily, spojila.

Celé to začalo asi po pěti kilometrech, co kluci společně urazili. Dostali žízeň a udělali si krátkou zastávku, aby si odpočinuli a napili se. Láhve s vodou měli plné, nevypili je celé, a tak je schovali zpátky do batohů. Pepe pak odhodil obal od čokoládové tyčinky do trávy, ale Tonda ho napomenul, ať ho zvedne, dá do batohu, a až se dostanou do nejbližší vesnice, ať ho tam vyhodí do koše nebo tříděného odpadu. V osm hodin večer dorazili na stanoviště, kde chtěli přespát. Hezké místo, takový remízek u lesa, kousek od cesty. Rozbalili si spacáky, najedli se, a jelikož byli unavení, usnuli brzy, jako když je do vody hodí.

Ráno se vzbudil jako první Pepe. Rozhodl se, že udělá čaj. Z láhve vylil poslední vodu do plecháče. Protože věděl, že jsou nedaleko vesnice, kam teď po ránu za chvíli dojdou a nakoupí tam vše potřebné včetně vody, nebohou petku vzal a jednoduše ji hodil za keř. Nechtěl se tahat s odpadky. Stejně tak dopadla igelitka. Přistála za keřem kousek vedle petky.